

Les Tres Gràcies

No és or tot el que rellueix

Rubens, el gran pintor flamenc, va pintar el quadre anomenat *Les Tres Gràcies*, amb el que volia homenatjar la mitologia grega. En aquest quadre, podem distingir a Eufrosine, Talia i Anglae, filles del déu Zeus i de la nimfa Eurinome. Belles com Venus, dispensàvem als homes els dons de les seves gràcies.

A la manera del gran pintor flamenc, el nostre Consell d' Administració, fa uns mesos, ens va concedir (als empleats i empleades) tres gràcies, no tan divines com les filles de Zeus, però igualment afalagadores. Filles, suposem, del nostre nou D.G., aquestes gràcies pretenien apaivagar la nostra set de reivindicacions justes, reclamades durant tants anys, i semblava (paraula de Déu) el principi d' un nou camí ple d' esperança. Però els déus són capritxosos, i per la seva intercessió, els dons que ens portàvem les nostres **Tres Gràcies**, han sofert una metamorfosi que les han convertit, poc menys que en *grasietes*

Parlem, doncs, d' aquestes *divines* transformacions

1ª Gràcia: el préstec habitatge...immobilitat i silenci administratiu

De les **Tres Gràcies** aquesta seria, sens dubte, la més important, per la seva repercussió.

Amb data 23 d' abril, la Direcció comunicà a tota la plantilla la decisió (unilateral) de millorar les condicions del préstec d' empleats/des per a la compra/canvi d' habitatge habitual que marca el Conveni.

A data d' avui, encara no tenim normativa per a les novacions. Això comporta que molts companys i companyes que ja les han sol·licitat, les tinguin aturades, amb el conseqüent perjudici, donat que paguen altres préstecs a un interès molt més elevat. Podem parlar aquí, doncs, d' una *Gràcia* que va camí de convertir-se en una desgracia.

Proposta de Comissions Obreres per retornar la primera Gràcia al seu estat natural

Que un cop signades les novacions, apliqui amb retroactivitat les noves condicions. D' aquesta manera ningú surt perjudicat/da pel endarreriment de la normativa.

2ª Gràcia: el compte primat.... no tan primat.

Comissions Obreres, per escrit (*veieu el nostre comunicat a la Intranet publicat el dia 18.04.08*) es va adreçar a la Direcció tot fent-li una proposta global sobre millora de les nostres condicions laborals (econòmiques, socials, etc.). Un dels punts parlava del compte primat. Proposàvem, en primer lloc, que l' empleat/da pogués escollir el compte a primar i, en segon lloc, que no es demanés tenir rebuts domiciliats o, si se'n demanaven que fos en nombre reduït. I és que,

consideràvem (i considerem), que el fet de demanar 9 rebuts domiciliats per segons qui, per exemple, molts dels nostres companys i companyes, molts d'elles i ells joves, encara solters o no, però amb poques càrregues familiars, els hi seria molt difícil tenir domiciliats aquest nombre de rebuts.

Malauradament, la Direcció, no va considerar la nostra petició (més que raonable) i va tirar pel dret: 9 domiciliacions trimestrals. I punt.

Però, vet aquí, què no van explicar (no ho diu al manual) que hi havia *truquillo* (més ben dit, la metamorfosi divina va prendre forma), i ara, *La Gràcia*, aplicada de manera *sui generis*, fa que el nombre d'empleats i empleades que no en puguin gaudir d'ella, sigui més gran.

Perquè?

Doncs, per exemple,

L'aplicadora de rebuts passa cada setmana. Si no troba els 9 rebuts domiciliats dels tres mesos anteriors, posa el compte al 0,10%.

El centre de càlcul te la deferència (i així ho reconeixem) d'emetre un llistat que envia a les oficines amb els comptes *desprimats*. Com que a les oficines no hi ha gaire feina, els hi serà molt fàcil anar distingint quines comptes són d'empleats i quines no, oi?

Un cop l'empleat/da està *desprimat*, haurà d'introduir les dades necessàries per tornar-se a *primar* el compte. I amb tant *a-primar-se* i *des-a-primar-se*, lluirem un cos de primera i encara li haurem d'agrair a la nostra Direcció. Ves, quina *gràcia*

Però també pot passar que l'empleat/da no s'assabenti per:

- a) que no estigui assignat a la mateixa oficina on té el compte primat,
- b) que estigui de baixa o de vacances,
- c) que l'oficina en qüestió no pugui avisar-lo.

I això per no parlar del personal dels Departaments Centrals que no sabem com ho sabran.

Per altra banda, tenim un dubte, si el rebut domiciliat, tot i arribar al compte primat, no va a nom de l'empleat/da, val o no val? Perquè tenim la impressió que serà que no.

I ho deixem aquí, per no marejar-vos més.

No creieu, doncs, que hi ha massa casuística per a una cosa tan senzilla com primar un compte?

Per tant,

Proposta de Comissions Obreres per recuperar l'esperit de la segona Gràcia.

- **Que ens primin el compte, sense més ni més**

3ª Gràcia: les targetes gratuïtes.... la grasieta menor

Concessió graciosa de ses divinitats, que no per agraïda deixa de ser intrascendent, (i un greuge comparatiu) perquè, a aquestes alçades del segle XXI qui de nosaltres no té la cartera plena a vessar de targetes gratuïtes de crèdit, (la majoria de les quals et tornen diners, o et donen punts, o ambdues coses). Així que, més que d'una *gràcia*, d'aquesta concessió en diríem *grasieta*.

Proposta de Comissions Obreres per a la tercera Gràcia

Ampliem aquesta *gràcia* i que la Direcció ampliï els beneficis socials a Pòlisses d'Assegurances, Mutues, Plans de Pensions (rebaixant les comissions del nostre Pla d'Empleo, per exemple, etc.)

Segurament, algú, llegint aquestes queixes, s'esquinçarà els vestits, s'estirarà dels cabells, i maleirà des de l'Olimp, haver estat tan generós amb aquests desagraïts homenets que malviuen en aquest planeta mortal. Però què li farem, a CCOO no ens conformem amb les engrunes, i per a vosaltres, els nostres companys i companyes, volem que *Les Gràcies* atorgades siguin com les de Rubens, grandioses, transparents, i formoses, el gaudi de les quals es pugui fer sense entrebancs ni lletra menuda.

Totes aquestes propostes les hem posat en un document que entreguem al Cap de Recursos perquè la Direcció prengui nota.